

موافقتنامه
تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری
بین ژاپن و جمهوری اسلامی ایران

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین ژاپن و جمهوری اسلامی ایران

مقدمه

ژاپن و جمهوری اسلامی ایران که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع طرف های متعاقد؛

با هدف بکار گیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛ و

با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف های متعاقد در قلمرو یکدیگر؛

به شرح زیر توافق نموده اند :

ماده 1 تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود :

1. اصطلاح "سرمایه گذاری" به معنی هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که بطور مستقیم یا غیر مستقیم توسط سرمایه گذار یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیر بکار گرفته شود:

(الف) شرکت و شعبه ای از یک شرکت؛

(ب) سهام، سهم الشرکه یا دیگر اقسام مشارکت
سهمی در شرکت؛

(پ) اوراق بهادار، اوراق قرضه، وامها و سایر
اقسام بدهیها؛

(ت) قراردادهای بیع سلف، حق خرید و
قراردادهای تبعی مربوط به اموال؛

(ث) حقوق ناشی از قراردادهای از جمله
قراردادهای آماده بهره برداری، ساخت، مدیریت،
تولید یا قراردادهای مربوط به سهم درآمدي؛

(ج) ادعا نسبت به پول یا هر فعالیتی که به
موجب قرارداد دارای ارزش مالی باشد؛

(چ) حقوق مالکیت فکری، از جمله حق التالیف و
حقوق مرتبط، حق اختراع و حقوق مربوط به حق
اختراع با مدت محدود، علائم تجاری، طرحها و
نمونه های صنعتی، طرحهای مربوط به مدارهای
یکپارچه، انواع گیاهان جدید، اسامی تجاری،
علائم مربوط به منابع یا علائم جغرافیایی و
اطلاعات افشاء نشده؛

(ح) حقوق اعطاء شده به موجب قوانین و مقررات
یا قراردادهای نظیر امتیازات، مجوزها،
اختیارات و پروانه ها از جمله موارد مربوط به
اکتشاف و بهره برداری از منابع طبیعی؛ و

(خ) سایر اموال عینی و دینی، منقول و
غیرمنقول، و هرگونه حقوق مالکیت مربوط نظیر
اجاره، رهن، حق حبس و وثیقه.

اصطلاح "سرمایه گذاری" همچنین به معنی وجوهی
است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد، به ویژه سود
حاصل از سرمایه گذاری، عایدات سرمایه ای، سود سهام،
حق الامتیاز و کارمزد. تغییر در شکل داراییهای
سرمایه گذاری شده بر ماهیت آنها به عنوان سرمایه گذاری
تاثیر نمی گذارد.

2. اصطلاح "سرمایه گذار يك طرف متعاہد" به معني شخص يا شركت يك طرف متعاہد به شرح زیر می‌باشد که در قلمرو طرف متعاہد دیگر اقدام به سرمایه‌گذاري می‌نماید:

(الف) شخص حقيقي که به موجب قوانین و مقررات طرف متعاہد نخست تبعه آن تلقي شود؛ یا

(ب) شرکتي که به موجب قوانین و مقررات طرف متعاہد نخست تأسیس و مقرر آن یا فعالیتهاي اقتصادی حقيقي آن در قلمرو آن طرف متعاہد مي باشد.

3. اصطلاح "شركت" به معني هر شخص حقوقي یا دیگر اشخاص است که به موجب قوانین و مقررات حاکم به نحو مقتضی تأسیس یا تشکیل شده، خواه سودآور باشد یا نباشد، از جمله هر بنگاه، صندوقهاي سرمایه گذاري، شراکت، مالکیتهاي انحصاري، شرکتهاي مشترک، انجمن، سازمان یا موسسه.

4. اصطلاح "فعالیتهاي سرمایه گذاري" به معني عملیات، مدیریت، حفظ، استفاده، بهره مندي و فروش یا سایر اقسام واگذاری خواهد بود.

5. اصطلاح "ارزي که آزادانه قابل استفاده باشد" به معني هر نوع ارزي است که به موجب تعریف مواد اساسنامه صندوق بین‌المللي پول آزادانه قابل استفاده باشد.

6. اصطلاح "قلمرو" به معني مناطق تحت حاکمیت هریک از طرفهاي متعاہد حسب مورد از جمله دریاي سرزمینی، و منطقه انحصاري اقتصادی و فلات قاره مي باشد که هریک از طرفهاي متعاہد در آن براساس حقوق بین الملل اعمال حقوق حاکمه یا صلاحیت مي نماید.

ماده 2 تشویق سرمایه گذاری

1. هر يك از طرفهاي متعاقد سرمایه‌گذاران خود را جهت سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

2. هر يك از طرفهاي متعاقد به موجب قوانین و مقررات خود زمینه‌هاي مناسب را جهت جذب سرمایه‌گذاریهاي سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد کرد.

ماده 3 پذیرش سرمایه گذاری

1. هر يك از طرفهاي متعاقد، با رعایت حق خود برای اعمال اختیارات براساس قوانین و مقررات حاکم خود از جمله قوانین مربوط به مالکیت و کنترل خارجی نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاریهاي سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر اقدام خواهد کرد.

2. این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذاریهاي که توسط مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان به تصویب رسیده باشد، چنانچه تصویب مزبور با الزام قوانین و مقررات آن باشد، اعمال خواهد شد. مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهاي اقتصادي و فني ایران یا هر مرجع دیگری است که جایگزین آن شود.

ماده 4

حمایت از سرمایه گذاری

1. هر يك از طرفهاي متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر و سرمایه‌گذاری‌های آنها در قلمرو خود رفتاري را اعمال خواهد نمود که نسبت به سرمایه‌گذاران خود و سرمایه‌گذاری‌های آنها یا سرمایه‌گذاران هر طرف غیرمتعاقد و سرمایه‌گذاری‌های آنها در رابطه با فعالیتهای سرمایه‌گذاری، در شرایط مشابه، هر کدام که برای سرمایه‌گذار مساعد تر باشد، اعمال می‌نماید.

2. اگر يك طرف متعاقد به موجب هر موافقتنامه راجع به تاسیس منطقه آزاد تجاري، اتحادیه گمرکی، بازار مشترك یا سازمان منطقه‌ای مشابه یا کنوانسیون راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، مزایا یا حقوق خاصی را به سرمایه‌گذاران هر طرف غیرمتعاقد اعطا کرده یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای مزایا یا حقوق مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

3. بند 1 مانع از آن نخواهد بود که هریک از طرفهای متعاقد رفتاري متمایز طبق قوانین و مقررات خود در رابطه با مالیاتها اعمال نماید.

ماده 5

رفتار عمومي

سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران يك طرف متعاقد در هر زمان در قلمرو طرف متعاقد دیگر از رفتار عادلانه و منصفانه و حمایت و امنیت کامل برخوردار خواهد بود. مفاهیم "رفتار عادلانه و منصفانه" و "حمایت و امنیت کامل" مستلزم رفتاري اضافه بر رفتار به موجب معیار حداقل سطح رفتار در حقوق بین الملل عرفی برای بیگانگان یا بیش از دامنه این رفتار نخواهد بود.

ماده 6

رعايت تعهدات

هر يك از طرفهاي متعاقد هر تعهدي را كه در ارتباط با سرمايه‌گذاريهاي سرمايه‌گذاران طرف متعاقد ديگر قبل نموده است، رعايت خواهد نمود.

ماده 7

الزامات اجرايي

يك طرف متعاقد در قلمرو خود در ارتباط با فعاليتهاي سرمايه‌گذاري، هرگونه اقدام غيرتبعيضي آميز را در خصوص سرمايه‌گذاريهاي سرمايه‌گذاران طرف متعاقد ديگر در رابطه با الزامات صادراتي، الزامات مربوط به تراز واردات و صادرات يا محدوديتهاي صادراتي وضع نخواهد نمود.

ماده 8

مصادره و جبران خسارت

1. سرمايه‌گذاريهاي سرمايه‌گذاران هر طرف متعاقد توسط طرف متعاقد ديگر مصادره يا ملي نخواهد شد يا تحت تدابير مشابه با مصادره يا ملي شدن (كه از اين پس "مصادره" ناميده مي‌شود) قرار نخواهد گرفت، مگر آنكه مصادره براي اهداف عمومي به موجب فرايند قانوني، به روش غيرتبعيضي آميز و در مقابل پرداخت موثر، فوري و مناسب غرامت انجام پذيرد.

2. ميزان جبران خسارت بايد معادل ارزش عادلانه بازار در رابطه با سرمايه‌گذاري بلافاصله قبل از آن باشد كه مصادره انجام يا اعلام شود يا به آگاهي عمومي برسد، هر کدام زودتر بوقوع پيوندد.

3. جبران خسارت به ارز قابل تبديل به ارزي كه آزادانه قابل استفاده باشد به نرخ تسعير بازار حاكم در تاريخ پرداخت واقعي محاسبه خواهد شد.

4. طرف متعاهد مصادره کننده متعهد به پرداخت جبران خسارت بدون تاخیر غیرموجه خواهد بود. در صورت تاخیر غیر موجه، هزینه های مالی مرتبط با پرداخت معوقه باید توسط طرف متعاهد مصادره کننده از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت واقعی پرداخته شود. هزینه های مالی مزبور مرتبط با پرداخت معوقه باید به ارزی که قابل تبدیل به ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد به نرخ تسعیر بازار حاکم محاسبه گردد.

5. جبران خسارت و هزینه های مالی مرتبط با پرداخت معوقه باید بطور موثر محقق و آزادانه قابل انتقال باشد.

6. سرمایه گذار متأثر از مصادره حق خواهد داشت، به موجب قانون طرف متعاهدی که اقدام به مصادره می کند، خواستار اعاده دادرسی فوری دعوی خود از جمله ارزیابی سرمایه گذاری خود و پرداخت جبران خسارت طبق اصول مندرج در این ماده توسط مرجع قضایی یا هر دیوان اداری یا نهاد آن طرف متعاهد شود.

7. از نظر این ماده، اصطلاح "هزینه های مالی مرتبط با پرداخت معوقه" به معنی مقدار پول اضافی است که بر اساس رویه بانکی بین المللی بعلت پرداختهای معوقه حاصل می گردد.

ماده 9 زیانها یا خسارتهای

1. سرمایه گذاران هر يك از طرفهای متعاهد که سرمایه گذاریهای آنها به علت هر نوع مخاصمات مسلحانه، انقلاب، شورش، آشوبهای داخلی، یا دیگر حالتی مشابه اضطرار در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار زیان یا خسارت شود، در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، جبران خسارت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف، از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر طرف غیرمتعاهد، هر کدام که برای سرمایه گذاران طرف متعاهد نخست مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

2. هر پرداخت ناشی از سازوکار حل و فصل اختلاف موضوع بند 1 باید بطور موثر محقق و آزادانه قابل انتقال و آزادانه به ارزی که قابل تبدیل به نرخ مبادلات تسعیر بازار حاکم به ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد، انجام شود.

ماده 10 جانшинي

اگر يك طرف متعاقد يا مؤسسه تعيين شده توسط آن بلحاظ پرداختي که به موجب يك قرارداد بیمه يا تضمین جانشین سرمایه گذار شود:

(الف) جانشيني مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد؛ و

(ب) طرف متعاقد اخيرالذکر يا مؤسسه تعيين شده توسط آن مستحق اعمال حقوقي در ارتباط با سرمایه‌گذاري سرمایه‌گذار که سرمایه‌گذار اولیه استحقاق آن را داشته است، خواهد بود.

ماده 11 انتقال

1. هر يك از طرفهاي متعاقد اجازه خواهد داد که انتقالات مربوط به سرمایه گذاريهای موضوع این موافقتنامه به داخل و خارج از قلمرو خود آزادانه و بدون تاخیر انجام پذیرد. این انتقالات به ویژه، اما نه منحصرأ شامل موارد زیر است:

(الف) سرمایه اولیه و وجوه اضافي براي حفظ، يا افزایش سرمایه‌گذاري؛

(ب) سود حاصل از سرمایه گذاري، عایدات سرمایه اي، سود سهام، حق‌الامتیاز و کارمزد يا سایر درآمدهاي جاري حاصل از سرمایه گذاري؛

(پ) پرداخت هاي ناشی از يك قرارداد از جمله بازپرداخت وام، مرتبط با سرمایه‌گذاري؛

(ت) درآمد حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری؛

(ث) درآمدها و حق الزحمه‌های کارکنان خارجی که در ارتباط با سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد نخست اشتغال دارند؛

(ج) پرداخت‌های انجام شده به موجب مواد 8، 9 و 10؛ و

(چ) پرداخت‌های ناشی از یک اختلاف.

2. هر یک از طرف‌های متعاقد همچنین اطمینان خواهد داد که این انتقالات بدون تاخیر به ارزی‌های که آزادانه قابل استفاده باشد به نرخ تسعیر بازار حاکم در تاریخ انتقال انجام پذیرد.

3. صرف‌نظر از بندهای 1 و 2 یک طرف متعاقد می‌تواند از طریق اعمال عادلانه قوانین و مقررات خود، به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت در موارد زیر از انتقال جلوگیری یا آن را به تاخیر اندازد:

(الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران؛

(ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار، قراردادهای بیع سلف، حق خرید یا قراردادهای تبعی مربوط به اموال؛

(پ) تخلفات جزایی یا کیفری؛

(ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات ارزی یا سایر ابزارهای پولی هرگاه برای کمک به مراجع سیاست‌گذاری مالی یا مجری قانون ضروری باشد؛ یا

(ث) اطمینان از اجرای آراء، قرارها یا احکام در رسیدگی‌های قضایی.

ماده 12 منع برخورداری از منافع

يك طرف متعاهد مي تواند مانع برخورداری سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر که شرکت است و سرمایه‌گذاری آن از منافع این موافقتنامه در مواردی شود که طرف متعاهد نخست موارد زیر را احراز نماید:

(الف) شرکت، در مالکیت یا کنترل سرمایه‌گذار طرف غیرمتعاهدی است که با طرف متعاهد منع کننده روابط سیاسی ندارد؛ یا

(ب) شرکت، در مالکیت یا کنترل سرمایه‌گذار طرف غیرمتعاهد یا طرف متعاهد منع کننده است و دارای فعالیتهای عمده تجاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر نمی‌باشد.

ماده 13 استثنائات عمومی و امنیتی

1. با رعایت این الزام که اقدامات زیر توسط يك طرف متعاهد به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض خودسرانه یا غیرموجه یا محدودیت غیرمستقیم نسبت به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر و سرمایه‌گذاریهایی آنها در قلمرو يك طرف متعاهد نخست شود، هیچ يك از مفاد این موافقتنامه نباید گونه‌ای تعبیرشود که موجب جلوگیری از انجام یا اتخاذ اقدامات زیر توسط يك طرف متعاهد شود:

(الف) ضروری برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه؛

(ب) ضروری برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی، مشروط به اینکه استثنائات مربوط به نظم عمومی وقتی می‌تواند مورد استناد واقع شود که خطری واقعی و به اندازه کافی جدی متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد؛

(پ) ضروري براي تضمين رعايت قوانين يا مقرراتي كه با مفاد اين موافقتنامه از جمله در رابطه با موارد زير، ناسازگار نيستند:

1 جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار قصور در مورد يك قرارداد؛

2 حمایت از حریم خصوصی افراد درخصوص پردازش و انتشار داده های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حسابهای شخصی؛ یا

3 ایمنی؛ یا

(ت) وضع شده براي حمايت از گنجينه هاي ملي كه داراي ارزش هنري، تاريخي يا باستاني مي باشد.

2. هیچ يك از مفاد اين موافقتنامه نبايد بنحوي تفسير شود كه مانع يك طرف متعاقد از انجام يا اتخاذ اقدامات زير شود:

(الف) اقدامات زیرکه براي حمايت از منافع مهم امنيتي خود ضروري می داند:

1 اتخاذ شده در زمان جنگ، مخاصمات مسلحانه، یا دیگر حالتهاي اضطراري در آن طرف متعاقد یا در روابط بین الملل؛ یا

2 مربوط به اجراي سياستهاي داخلي يا موافقتنامه هاي بين المللي در ارتباط با عدم گسترش تسليحات؛ یا

(ب) اقداماتی براساس تعهدات خود به موجب منشور سازمان ملل متحد به منظور حفظ صلح و امنیت بین المللي.

ماده 14

حقوق مالکیت فکری

1. طرفهای متعاقد حمایت کافی و موثر را در ارتباط با حقوق مالکیت فکری اعطاء و تضمین خواهند نمود و کارائی و شفافیت را در نظام حمایت از مالکیت فکری تشویق خواهند کرد. بدین منظور، طرفهای متعاقد باید در اسرع وقت بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد با یکدیگر مشورت نمایند. هر یک از طرفهای متعاقد، با اتکاء به نتایج حاصل از مشورت، طبق قوانین و مقررات خود اقدامات مناسب را جهت برطرف نمودن عواملی که دارای اثرات نامطلوب برای سرمایه گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر می‌باشد، انجام خواهد داد.

2. هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید بر حقوق و تعهدات طرفهای متعاقد به موجب موافقتنامه های چندجانبه حمایت از حقوق مالکیت فکری که طرفهای متعاقد عضو آن هستند، تاثیرگذارد.

3. هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به نحوی تفسیر شود که هر یک از طرفهای متعاقد را ملزم به تعمیم رفتار با سرمایه‌گذاران طرف دیگر و سرمایه‌گذاریهای آنها نماید که به موجب موافقتنامه های چند جانبه حمایت از حقوق مالکیت فکری که طرف متعاقد نخست عضو آن می‌باشد، نسبت به سرمایه‌گذاران طرف غیر متعاقد و سرمایه‌گذاریهای آنها اعمال می‌نماید.

ماده 15

مالیات

هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید بر حقوق و تعهدات هر یک از طرفهای متعاقد به موجب هر نوع کنوانسیون اجتناب از اخذ مالیات مضاعف تاثیرگذارد. در صورت عدم مطابقت این موافقتنامه و هر یک از کنوانسیون‌های مزبور، آن کنوانسیون تا حدی که مطابقت وجود ندارد، حاکم خواهد بود.

ماده 16 اقدامات حفاظتی موقتی

1. يك طرف متعاقد مي تواند اقدامات محدود کننده را در رابطه با مبادلات سرمايه اي فرامرزي و نيز پرداختها يا انتقالات از جمله انتقالات موضوع ماده 11 در خصوص مبادلات مربوط به سرمايه گذاري در هر يك از موارد زير اتخاذ يا حفظ نمايند:

(الف) در صورت مشكلات جدي در رابطه با تراز پرداخت و مالي خارجي يا تهديدي مربوط به آن؛ يا

(ب) در موارد استثنائي كه جابجائي سرمايه، مشكلات جدي را براي مديريت اقتصاد كلان، به ويژه سياستهاي پولي و نرخ ارز ايجاد يا تهديد به ايجاد مي نمايد.

2. اقدامات محدود كننده موضوع بند 1 بايد:

(الف) به نحوي اعمال شود كه رفتار با طرف متعاقد ديگر نامساعدتر از رفتار اعمال شده با هر طرف غير متعاقد نباشد؛

(ب) مطابق اساسنامه صندوق بين المللي پول باشد؛

(پ) فراتر از اقدامات ضروري جهت غلبه بر شرايط تعيين شده در بند 1 نباشد؛

(ت) موقتي باشد و به تدريج با بهبود شرايط مشخص شده در بند 1 پايان پذيرد؛

(ث) فوري به آگاهي طرف متعاقد ديگر رسانده شود؛
و

(ج) از زيانهاي غيرضروري به منافع تجاري، اقتصادي و مالي طرف متعاقد ديگر اجتناب شود.

ماده 17 اقدامات احتیاطی

1. صرفنظر از سایر مفاد این موافقتنامه، یک طرف متعهد مانع انجام اقدامات احتیاطی برای تضمین و حفظ ثبات نظام مالی خود نخواهد شد.

2. زمانی که اقدامات انجام شده توسط یک طرف متعهد طبق بند 1 مطابق این موافقتنامه نباشد، به عنوان وسیله ای برای اجتناب از تعهدات طرف متعهد به موجب این موافقتنامه استفاده نخواهد شد.

ماده 18 حل و فصل اختلافات میان سرمایه‌گذار یک طرف متعهد و طرف متعهد دیگر

1. چنانچه هر اختلافی میان سرمایه‌گذار یک طرف متعهد و طرف متعهد دیگر ناشی از نقض تعهدی به موجب این موافقتنامه بروز کند، موضوع باید بصورت کتبی توسط سرمایه‌گذار یک طرف متعهد به طرف متعهد دیگر اعلام شود، و سرمایه‌گذار یک طرف متعهد و طرف متعهد دیگر تلاش خواهند نمود اختلاف را بصورت دوستانه حل و فصل کنند.

2. چنانچه این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخی که در آن بصورت مکتوب توسط سرمایه‌گذار یک طرف متعهد به طرف متعهد دیگر اطلاع داده شده است، حل و فصل نشده باشد، با درخواست کتبی و با انتخاب سرمایه‌گذار یک طرف متعهد برای حل و فصل به مراجع زیر ارجاع خواهد شد:

(الف) دادگاه صلاحیتدار طرف متعهد دیگر که در قلمرو آن سرمایه‌گذاری انجام شده است؛

(ب) دیوان داوران داوران، مگر آنکه طرف‌های اختلاف بنحو دیگری توافق نموده باشند، به موجب قواعد داوران کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تأسیس می‌شود؛ یا

پ) دیوان داوری تاسیس شده به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر (کنوانسیون ایکسید)، در صورتی که دو طرف متعاهد عضو کنوانسیون باشند.

برای اطمینان بیشتر، اختلاف می‌تواند به دادگاه صلاحیتدار موضوع جزء (الف) قبل از انقضای آن دوره 6 ماهه ارجاع شود.

3. اختلافی که ابتدا در دادگاههای صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفهای اختلاف نمی‌تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

4. دیوان داوری موردی تعیین شده در جزء (ب) بند 2 این ماده بشرح زیر تشکیل خواهد شد:

الف) هر طرف اختلاف یک داور را انتخاب و دو داوری که بدین نحوه انتخاب شده‌اند با توافق متقابل، داور سوم که باید تبعه کشور ثالث باشد و بعنوان رئیس دیوان داوری منصوب خواهد شد را تعیین خواهند کرد. همه داوران باید ظرف مدت 3 ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری طبق بند 2 تعیین شوند.

ب) چنانچه انتصابات لازم داوران در مدت مقرر تعیین شده در جزء (الف) انجام نشده باشد، هر طرف، در صورت فقدان هر توافق دیگر، می‌تواند از دبیر کل دیوان دائمی داوری در لاهه برای انتصابات لازم دعوت بعمل آورد.

5. رای داوری برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم الاتباع خواهد بود. رای داوری باید طبق این موافقتنامه و اصول حاکم حقوق بین الملل صادر گردد. رای دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد.

6. بدین‌وسیله هر یک از طرفهای متعاهد به ارجاع دعوی به داوری به موجب این ماده رضایت می‌دهد.

ماده 19

حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

1. کلیه اختلافات ایجاد شده بین طرفهای متعاهد در خصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، حتی الامکان، ابتدا بطور دوستانه و از طریق مشورت حل و فصل خواهد شد. در صورت فقدان توافق، یک طرف متعاهد می تواند، ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک دیوان داوری سه نفره متشکل از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک رئیس می باشد، ارجاع نماید.

2. چنانچه اختلاف به یک دیوان داوری ارجاع شود، هریک از طرفهای متعاهد یک داور را ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه انتخاب خواهد نمود و داوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب اخیر الذکر رئیس را انتخاب خواهند نمود. چنانچه هریک از طرفهای متعاهد داور خود را تعیین نکند یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب رئیس به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاهد می تواند از دبیر کل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا رئیس را تعیین نماید. رئیس باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

3. در مواردی که رئیس باید توسط دبیر کل دیوان دائمی داوری تعیین شود چنانچه دبیر کل دیوان دائمی داوری از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط معاون دبیر کل دیوان دائمی داوری انجام خواهد شد و چنانچه معاون دبیر کل دیوان دائمی داوری نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان مذکور که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاهد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

4. دیوان داوری با رعایت سایر مقرراتی که طرفهای متعاهد توافق نموده اند آئین رسیدگی و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

5. رای داور برای طرفهای متعاهد قطعی و لازم الاتباع خواهد بود. رای داور باید طبق این موافقتنامه و اصول حاکم حقوق بین الملل صادر گردد. رای دیوان داور با اکثریت آراء اتخاذ خواهد شد.

6. هر یک از طرفهای متعاهد باید هزینه‌های داور منتخب خود و هزینه‌های نمایندگی خود را در رسیدگی داور بپردازد. هزینه‌های رئیس دیوان داور در ارتباط با انجام وظایف او و هزینه‌های باقیمانده دیوان داور باید به طور مساوی توسط طرفهای متعاهد تقبل شود.

ماده 20

کارگروه مشترک سرمایه گذاری

1. طرفهای متعاهد کارگروه مشترک سرمایه گذاری (که از این پس "کارگروه" نامیده می‌شود) را با هدف تحقق مفاد این موافقتنامه تاسیس خواهند نمود. وظائف کارگروه به شرح زیر خواهد بود:

الف) تبادل اطلاعات در خصوص موضوعات مرتبط با سرمایه گذاری و بحث و بررسی آنها در حیطه شمول این موافقتنامه که به بهبود محیط سرمایه گذاری مربوط می‌شود؛ و

ب) بحث و بررسی سایر موضوعات مرتبط با سرمایه گذاری در ارتباط با این موافقتنامه.

2. کارگروه می‌تواند، در صورت نیاز، توصیه‌های مناسب را به اتفاق آراء به طرفهای متعاهد به منظور کارکرد موثرتر یا تحقق اهداف این موافقتنامه ارائه نماید.

3. کارگروه از نمایندگان طرفهای متعاهد تشکیل خواهد شد. کارگروه می‌تواند، بر اساس توافق متقابل طرفهای متعاهد، از نمایندگان نهادهای مرتبط، به غیر از دولتهای طرفهای متعاهد که دارای تخصص لازم مرتبط با موضوعات مورد بحث می‌باشند، دعوت بعمل آورد و جلسات مشترک را با بخشهای خصوصی برگزار نماید.

4. کارگروه، آئین کار خود را برای انجام وظائف خود تعیین خواهد نمود.
5. کارگروه می تواند کارگروه های فرعی را تشکیل دهد و وظایف خاصی را به کارگروه های فرعی مزبور واگذار نماید.
6. کارگروه بنا به درخواست هریک از طرفهای متعاقد برگزار خواهد شد.

ماده 21 **مفاد نهایی**

1. طرفهای متعاقد یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک از انجام تشریفات داخلی خود برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه مطلع خواهد نمود.
2. این موافقتنامه در سی امین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه موخر لازم الاجرا خواهد شد و برای مدت 10 سال معتبر خواهد ماند. این موافقتنامه پس از دوره 10 سال اولیه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را بطور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. در این صورت، موافقتنامه شش ماه پس از دریافت اعلامیه مزبور فسخ شده تلقی می گردد .
3. پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای صورت پذیرفته قبل از تاریخ فسخ این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود .
4. این موافقتنامه با رعایت مفاد بند 2 ماده 3 در خصوص تمامی سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر بر اساس قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر قبل از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه انجام شده باشد نیز اعمال خواهد شد.

5. این موافقتنامه در مورد دعاوی ناشی از رویدادهایی که قبل از لازم الاجراء شدن آن رخ داده- اند، اعمال نخواهد شد.

در تأیید مراتب فوق امضاءکنندگان زیرکه از سوی دولتهای مربوط خود بدین منظور به طور مقتضی مجاز می باشند این موافقتنامه را امضاء نموده اند.

این موافقتنامه در توکیو در تاریخ 5 ماه دوم سال 28 هئی سئی برابر با 16 بهمن ماه 1394 هجری شمسی و برابر با 5 فوریه 2016 میلادی در دو نسخه به زبانهای ژاپنی، فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر سه متن متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشند. در صورت اختلاف در تفسیر متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف جمهوری اسلامی ایران

علی

از طرف ژاپن

岸田文雄